

ЦЪНИ.

За абориране на въстника:

За година . . . . . 10 л.
 „ 6 месеца . . . . . 5 л.
 „ въ странство за година 15 л.
 „ стар брой . . . . . 50 ст.

За обявленията:

1) Въ единъ стълбъ:
 На 4 стр. за ципер. редъ — 20 ст.
 „ 1 стр. " " 1 л.—
 „ други 4 стр. " " 50 ст.

2) Въ два стълба:
 На 4 стр. за ципер редъ — 50 ст.
 „ 1 " " 3 л.

За срочни (шестмесечни или годинни) обявления се правятъ важни отстъпки.

АБОНАМЕНТЪ ВЪ ПРЪВАТА

Записването на новъ абонатъ става всичката от началото на текущото шестмесечие.

Единъ брой 20 ст.

Всеки абонатъ има право да си достави загубен брой, но току следъ полуването на следващия брой. Инакъ, следъ туй време, плаща като за „стар“ брой, и то ако има.

Умоляватъ се г. г. неплативши гърди още абонати да се състягътъ и испратятъ абонамента си до края на настоящий мъсецъ. Администрацията има платежи въ това време.

ЛИХВАРИ И ЗЕМЛЕДЪЛЧЕСКИ КАССИ.

По поводъ на „Изложението за състоянието на Варненския окръгъ“ прѣвът 1890—1891 година.

Минълти пътъ казахме, че всичките, които се нуждае отъ пари, отива при тогова, *които има пари*, и взема съ каската лихва може. Не ще съмѣни, че у насъ съ се родили *лихвари*, само защото не имаме пари и достатъчно кредитни учрѣждения; намѣрили съ се единични личности, които даватъ пари на нуждаещия се, като сами опредѣлятъ лихвата имъ, а, за да скриятъ безсъвестния и размѣръ, пишатъ записи съ майка и лихва наедно, та и на цѣлата сума туржътъ *законната* лихва слѣдъ назначение на платежъ. — Каквото и да направятъ окръжните съвѣти при такъвъ положение, при съществуването на лихвари, нѣма да постигнатъ никаква същественна полза. Единствената мѣрка е *пари на лице съ съвестна лихва*. Нека да има пари, та да видимъ, кой ще потърси безсъвестния лихвар.

Но нѣма пари въ достатъчно количество изъ каси и кредитни правителствени учрѣждения. Но причинитъ на това нѣманье, ако посъгнемъ на факта, че паритъ си вървятъ по единъ естественъ путь: събирагътъ се *у богатия*, защото той прѣхвърли въ работа много пари и, разбира се, нечели пакъ много пари, — ако тръгнемъ, казвамъ, по този путь, на размѣшленията, ще се намѣримъ въ онъ лабиринтъ на общечеловѣческия стрѣмленіе въ вѣковетъ, който ще ни накара да изохкаме, да сгърнемъ ръцѣ и да чакаме. . . . А ний сме на страна отъ този путь; ний мислимъ, че държава, като нашата, малка и прѣимуществено земедѣлческа, не се спъна отъ този общъ европейски кризисъ или, по вѣрно, могла би да не се спъна, щомъ ний сами се пазимъ отъ всички спѣхи и се стараемъ да правимъ това, което тръбва, за общите ни интереси. Наистина, ний не сме богатъ народъ, но и не сме съ-инициаторъ икономически; земята ни не е слаба, не плодородна, нито е малка сравнително съ населението; богатствата ни отъ земята съ неисчерпани за насъ; ний нѣмаме още и работнически класи и стачки: пролетариатъ — почти никъвъ. Да оставяме, слѣдователно, селското население да се скуби и съспипа отъ лихвари — безбожници, — е по-вече отъ непростително. Ще дойде, може би, време, когато, къто се създаде и у насъ наша индустрия да се яви и работнически *классове*, по това време не би трѣбвало да ни завари тъй: отъ скубенето на селското население има хора да богатѣятъ и да стапнатъ постепенно капиталисти — пѣцо, което, както вѣрви, съ налѣжащо, а тогава нечес е мѣжно да се направи туй, което още може сега. Внасянето на чужди капитали при тези парични кризи нѣма да помогне, а още по-вече ще поврѣди и върху туй вече говорихме.

Да се помогне на нашия земедѣлчески, за да се избави отъ лихвари и за да може да се радва на труда си, не може отъ окръжните съвѣти, до като тѣ съ тѣ също бѣдни, и, въ добавътъ, колкото иматъ, прѣскатъ безъ и сами да цѣнятъ защо. На напитъ окръжни съвѣти да дайте да правятъ здания за свое

ЧЕРНО МОРЕ**СЕДМИЧЕНЪ ВЪСТНИКЪ**

„Всичките права на свободата сѫ основани на правдата; за туй първата длъжност на свободата е да защищава правдата“.

Редакторъ-Издателъ
П. БОБЧЕВСКИЙ

Редакцията е въвела за правило да не испълнява никакви поръчки, които не сѫ придвижени съ стойността.
За обявленията се плаща слѣдъ първото публикуване.

Единъ брой 20 ст.

*

*

*

АДРЕСЪ:
За списъкъ статии и ръкописи:
До Редакцията
За пари (въ бонче и запис)
До П. Бобчевски
РЕДАКЦИЯТА И АДМИНИСТРАЦИЯТА
са помещени въ домъ Бобчевски,
№ 335, срещу Централната
градска градина.

Редакцията не отговаря за
поддръжането на публикувани
тѣ писма и съобщения, що сѫ не
сѫ отъ специалнѣ и
дописници.

Неупотребените ръкописи
се връщатъ, ако се платятъ
пощенските разноски.

Неплатени писма не се
приематъ.

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*</

стягащоето лъто, че тръбва да пратят засми съ лихва 15—15% месечно, които нѣкои наши гърбовци взимат, като считат ежедневно, че правят големо благодѣние на населението. Обаче, като се почлахъ операций, радостта изведнажъ съ обѣрна на скърб и негодование. Прѣди нѣколко дни се срѣтихъ съ пѣколната селени, тѣ ми обснинъ съ не годование, че кореспондентъ на банката не приема книжката ми за заем, защото двама отъ тѣхъ не приговарахъ имотъ, отъ кой отъ емалчата комисия за по-вече отъ 2000 лева, макаръ тѣ и да му предложихъ, да прибавяютъ още единъ поръчатель, съ имотъ на когото да се исплати стойността 6000 лева. Казахъ имъ, че може кореспондентъ да прави това на законки основания, но възразихъ ми, че подобни засми съ са правъли за други. Менъ ми станахъ чудно.

Занимателнътъ отъ това, азъ се срѣтихъ съ още нѣкои селени, които на тѣни чакатъ всѣкидневно прѣдъ писалището на кореспондента и съ научихъ, че той расположава както що: на единъ приематъ книжката, макаръ и да е приговарахъ имотъ отъ стойност 2000 лева; на други отговарялъ по тѣни същата причина; на трети — защото нѣкои отъ министерството дължаници изъ тѣхното село съ се оказали нередовни платци, и пр. и пр.

Когато се запитвалъ отъ нѣкои кореспондентъ, защо това така, той съ една необикновена надутость отговарялъ, че така му заповѣдала Банката. Като имамъ прѣдъ видъ назначението на Банката, азъ не вѣрвамъ, че тя е дала наставление въ такавъ смисълъ на кореспондента си, или да му прѣдостави право да допуска да правятъ засми само тѣзи хора, които той иска. Фактъ е, че по такъвъ начинъ се възприетъ операциите на това завидно учрѣждение — Банката — настъп. фактъ виденъ и признатъ отъ всички, които съ имали по настоящемъ съ нея работа.

Ако даже допустимъ, че е взето рѣшеніе да се не правятъ засми на хора съ недвижимъ имотъ отъ стойност по малка отъ 2000 лева, защо това се допуска за нѣкои, или защо не може да се допълни горната цифра, съ добавяне на още единъ поръчатель? — Послѣ: защо не се допуска да правятъ засми хора, нѣкои отъ съселението на които съ се оказали нередовни платци минимумъ години, когато тѣзи хора не съ били никакъ замѣсени въ нередовни исплатени засми?

Повтарямъ, менъ ми се не вѣрва, че всичко това, което кореспондентъ върши съ нещастници, нуждащи се, става по наставление и знание на банкното управление, тѣй като имахъ случай да научъ и други работи, вършени отъ сѫщия, — работи, които не само не съ прѣпоръчителни за него, като човѣкъ, комуто банката е дала свое то довѣрие, но още отъ естество да поврѣдятъ репутацията и интересите. Тѣ сѫ много, но азъ ще укажа само на нѣкои:

Чухъ отъ устата на много хора да казватъ, че той вземалъ по два лѣва такса за да удостовѣри самоличността въ паричното искане и не допуска човѣка да доведе за тѣни цѣль друго, който, може би, безъ никакво възнаграждение ще му услуги.

Истина е сѫщо, че когато българи, които съ купили недвижимъ имотъ отъ турци, — нѣща, които всѣкъ денъ ставатъ туха, по причина на постоянното населяване на турцитъ — се явявали да правятъ засми отъ Банката, той е приемалъ книжката по засми, само съдѣтъ като съ се съгласявали да довѣрятъ нему ерѣщу скъпо и прѣскъло възнаграждение да имъ приготви нужните формалности за извѣршване продажбата прѣдъ сѫдъ, а по нѣкои — слѣдъ като е билъ опълномоченъ отъ продавача да даде исповѣдъ за продажбата срѣчу крайно скъпо възнаграждение, което въ всички случаи плаща купувачъ, като нуждающъ се отъ банковъ засми.

Освѣтилъ това, по цѣли два наполеона е вземалъ отъ населящите се турци, за да имъ достави удостовѣрение, че не дължатъ и не поръчителстватъ прѣдъ Банката, — формалностъ, безъ която не може да се вземе паспортъ.

Дано всичко това подѣтства комуто трѣбва, за да се взематъ врѣме мѣри, та наследнието — земедѣлците — да се улесни. Инакъ ний ще продѣлжаваме да пишемъ още нѣкои

работи, които ще сме въ състояние да докажемъ същокъ и всѣкога стига да се укаже нужда за това.

Отъ прѣди нѣколко дни туха имаше гакава впѣлица, каквато не бѣше ставала и въ тай-голѣмата зима. Междуслесскиятъ пощенски на 7-и не може да си отидѣтъ, и часали два пъти и най-послѣ всели и втората поща, та сдвамъ на четвъртий денъ си тражгли. Пощата отъ Варна не може да дойде, и отъ ерѣдъ пъти се върнѣла обратно за Варна; отъ туха ходихъ стражари да ѝ посрѣдатъ. Пътници отъ Варна по цѣли три дни състои по ханицата.

— Като прочетохъ на страница 3 на вѣстника ви, по изложеніето отъ Юстендиъл, хрумъ ми на ума, че и ний по едно врѣме бѣхме написали, че и тукашните гѣни и гѣни бѣхъ съзели да пригответъ раждѣлъ за изложеніето. По другътъ мѣстъ (Юстендиъл) по поводъ на изложеніето, съставяше даже постоянно дружество, а въ наше не само, че и дружество нѣма, но галиба и нищо нѣма да се пригответъ отъ раждѣлъ за изложеніето.

Русе (Б. Р.) — Получи се въ редакцията ни прѣписъ отъ прошението, което около 200 граждани съ подали противъ произведеніи тѣръгъ за октобро, но остава за идущи пѣтъ. Октобро е останало за 600,000 лева върху г. Якимъ Поповъ, адвокатъ и народенъ прѣдставителъ.

ИЗЪ НАШИТЪ ВѢСТНИЦИ.

ТУНДЖА. „На 25-и Февруарий тѣзи година, въ 10 часа прѣди обѣдъ подѣлѣше да се испълни туха (въ Сливенъ — Ред.) една съмъртна присъда отъ тукашните окрежнѣ сѫдъ надъ Славъ Рачовъ, отъ с. Горне Александрово, Сливенско, момъсъ 22 години, по обвинението му въ прѣдумилено убийство бакалина въ с. Тропеково Кира Стояновъ. Присъдата бѣ потвърдена отъ Пловдивския Апелативенъ сѫдъ и утвърдена отъ г. Негово Царско Височество Князъ, любимъ и Господаръ. Споредъ инструкціи, които ги има издадени за подобни случаи, прокурорътъ три дни по рано бѣ увѣдомилъ Г-на Министра на Правосудието за дена и часа, отпредѣлени отъ него за испълнение на присъдата. Единъ денъ по-рано телеграфически бѣ съ направилъ ходатайство прѣдъ Г-на Министра на Правосудието отъ страна на тукашните нѣкои граждани за да ходатайствува той отъ своя страна прѣдъ Н. Ц. Височество за по милването на осъденния. Вѣсилката бѣше вече приготвена и въ опредѣленъ часъ въ оградата на женския затворъ доведе се осъденниятъ подъ стражи и, тѣкмо вече да се почне четенето на присъдата, Прокурорътъ Ив. Продановъ, който бѣ отишълъ за малко въ телеграфната станция, да види да ли нѣма нѣкоя телеграмма за помилването на осъденния, пристигна на мѣстото и обяви на осъденния, който плачеше и се кѣсане прѣдъ бѣсилката, че нѣж минута получи телеграмма, съ която Н. Ц. Височество благоволиъ да го помилва, като замѣнила смъртното му наказание съ затворъ въ вѣчни окови. Осъденниятъ, който продѣлжаваше да плаче, като чу тѣзи думи, зарада се и извѣши: благодаръ Ви, Г-не Прокуроре. Да живѣе Н. Ц. Височество Български Князъ, Фердинандъ I, който ми подариya живота!“

Лѣча (списание). По поводъ на статията „За вниманието на Окрежните Постоянни Комисии“, помѣтена въ 29 брой на вѣстника ни, сп. „Лѣча“ пише:

„По сѫщътъ този въпросъ ний напишахъ прѣди три мѣсѣца, въ първия брой на списанието си, по изказаното написаніе останалъ безъ всѣкакъвъ послѣдствието. нѣма съмѣнѣе, безъ послѣдствието ще остане и прѣдѣтната доноска. По дѣлъ причини въпросътъ отъ такъвъ видъ, като

— Колко сте добре, Мария Василевна! — слабо ми съ усмихъ той, като протѣгашъ изсъхъната си рѣка.

Той бѣше страшно отслабналъ, странитѣ му се бѣхъ загубили още по-вече и горѣха сега съ зловѣща червенина. Лѣжене на големо място канапе, което му служеше за креватъ. Той все молѣше Влада да отвори прозореца. „Задушно тѣрѣдъ много“ — се оплакаше памъ и по-чѣтире да кашатъ. Азъ не можахъ да слушамъ това лошо канапене, което се откъсваше съ нѣкоя крипансъ и свирене изъ отпадъните му гърди.

— Нищо! — успокояваше той, като поддържаваше все още гърдитѣ си, когато пристъпихъ му се свѣрпваше, и забѣлѣжихъ впечатлението, което ми произвеждаше канапенето му.

— Азъ все искахъ да ви помогъ, — почна той тихо, съ почивки (той говорише вѣчно тѣрѣдъ тихо, полегка) — донесътъ ми цигулата: мѣсто ми е тѣй да лѣжъ — се сомжихъ да по-свиря. Сега ми е по-лѣгко, иакъ ще избравахъ съвѣтъ по причината на болѣтъта си . . . и какво ще бѣде?

Горки! Той все още мечташе на края на днитѣ си за слава! Все още не вѣрваше, че ѿмрѣ! Но гадѣніжъ Влада — той ми направи знакъ, за да не притворювашъ.

— Добрѣ, утре ще иакъ съвѣтъ! — иакъ съвѣтъ на свѣтната въ моета стаѣ. — И припомнихъ си, какъвъ скърбенъ видъ имаше сега „прѣвѣцъ“ на Зѣрбревъ, съ скъсанни струни и съ онай зловѣща, кѣрвава пивица.

А той все говорише този денъ безъ мѣлъ-

кото е устройването на библиотеки, ще оставатъ вѣчно безъ посѣщаване. Едната причина е, че пашни пеятъ, каквото го имамъ поне, нѣма за общай да подземе единъ вѣпъръ, подигнатъ по каквото и да е начинъ и отъ когото и да е, да го разгледа, обсѣди всестранно, и, по такъвъ начинъ, ако той вѣпъръ заслужва вниманіе, да писамъ и даже наложи писъмното му на тѣзи, които сѫ дѣлъни да направятъ това. Втората причина е, че окрежните постоиани комисии — организирамъ се съ тѣхъ, защото съ тѣхъ става дума — не сѫ съставени въобще отъ хора, които да разбираятъ, че тѣ тръбва да правятъ нѣщо по-вече отъ това, което сѫ направили прѣдѣстъвующи ги комисии. Както и други учрѣждения, тѣ „не имиратъ за нуждно“ да си създаватъ „нова работа“, да разстроятъ монотонното течение на „работнѣ“. Си. Нашата печатъ не може да виле съ своята безжизненост, членовете на комисии не се възнуватъ за иѣща, каквото сѫ библиотеки, и всичко си вѣрви по своя неизмѣнна путь. А до кога ли ще продѣлжава това тѣй? До тогава, до когато нашата печатъ съзнесе по-добре значението си и, вѣтъ да се пълни съ разни послѣдствиета на вѣпъръ, единодушно да подзема разискването на вѣпъръ отъ общъ интересъ. Тогава не ще може да не обрѣща вниманието на тѣзи, които скопо сега съдържатъ всичко по прѣвѣтъ на начинъ. Като говоримъ тѣй, ний съвѣтъ не мислимъ, че до това врѣме би тръбвало да се скрѣстятъ рѣжъ, а напротивъ тръбва да това врѣме да се повторя и прѣповторя за първѣтъ въпросъ и най-малкото влечение, кое може да се окаже, все е полезно“.

„Лѣча“ поддѣржа своето мнѣніе, че „по добре би било една група близки села да си иматъ отдѣлни библиотеки“.

И ний, заедно съ „Лѣча“, ще кажемъ, че както се намѣръ за по-практично, така да се направятъ, но да се направятъ селски библиотеки. Тръбва да се спомогне на селското население за да излѣзе отъ робската мѫгла. Три аршина България имамъ и не можемъ да се устроимъ! Трима души въ селото да се ползватъ редовно отъ библиотека — все е голема полза, защото — макаръ вѣспитанието на чувствата само — дава силъ поттикъ къмъ прогресъ.

Но послѣдниятъ брой на „Лѣча“ донесе, че по този въпросъ се обадилъ нѣкои въ редакцията му съ питанье: „Говорите ни за устройството на подвижни библиотеки за селата. Добрѣ, идейта е прѣкрасна, но дѣлъ съ градските ни библиотеки?“ — Тѣрѣдъ обикновено читанѣе, защото щомъ е дума за селски библиотеки, явва се естествено мисълъ и за градските; но градските се не съставятъ само по немарливостъ отъ градските общини, а не че тръбва размѣшане върху срѣдства и място, отъ гдѣто да исхожда инициативата.

СМѢСЬ.

Вѣздушна пѣхота. Какво ли нѣма да измислѣтъ тѣзи пусти Американци! Американските вѣстници съобщаватъ за едно ново изобрѣтеніе, което, по тѣхното увѣрение, ще намѣри място за въвеждане въ французската армия. Споредъ тѣхното съобщение, всѣкоя французски войникъ трѣбва да има на расположение по едно вѣздушно кѣлбо (мехуръ), което се свива и по този начинъ става удобно за носене подъ дрѣхата. Кога наближи неприятеля, кѣлбото се прѣвързва на рамената и се налага съ помощта на една трѣбичка до толкова, колкото е необходимо за да може да уравновѣси тѣжестта на собственото тѣло на войника. Съ този вѣздушно пла-

ване, безъ да ги вѣдатъ на запрѣщението на Влада, и менъ ми съ стискане сърдито вѣжъ, когато той захвашаше да развива прѣдъ мене своите планове за бѣдъ да живѣе въ Петербургъ, за усѣхътъ сѫщата цѣль на 18 того вѣтъ 3 часа послѣ обѣдъ въ канцеларията на това управление.

Исканиятъ залогъ за право участие на тѣрѣгъ е 900 лева.

Переторжката ще стане на 16-и Мартъ и. г. въ 2 часа подиръ пладнѣ.

Гр. София, 2-и Мартъ 1892 година.

За прѣдѣтъ на Управителната Комисия за Изложението, Членъ, Началникъ на Отдѣлението: **М. Георгиевъ**.

Членъ Секретарь: **Хр. Ат. Фетваджиевъ**.

(1—319—1)

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 318.

Тѣй като тѣрѣгъ назначенъ за 9-и текущаго съ обявленіето ми подъ № 269 отъ 27 Февруарий и. г., относително отдаването на откупчикъ градския налогъ право мѣрение храни не сѫ състоѧ по неявка на конкуренти, Балчикското Гр. Общинско Управление обявява на интересуващи се, че ѿ произведе новъ тѣрѣгъ за сѫщата цѣль на 18 того вѣтъ 3 часа послѣ обѣдъ въ канцеларията на това управление.

Исканиятъ залогъ за право участие на тѣрѣгъ е 900 лева.

Перетор

